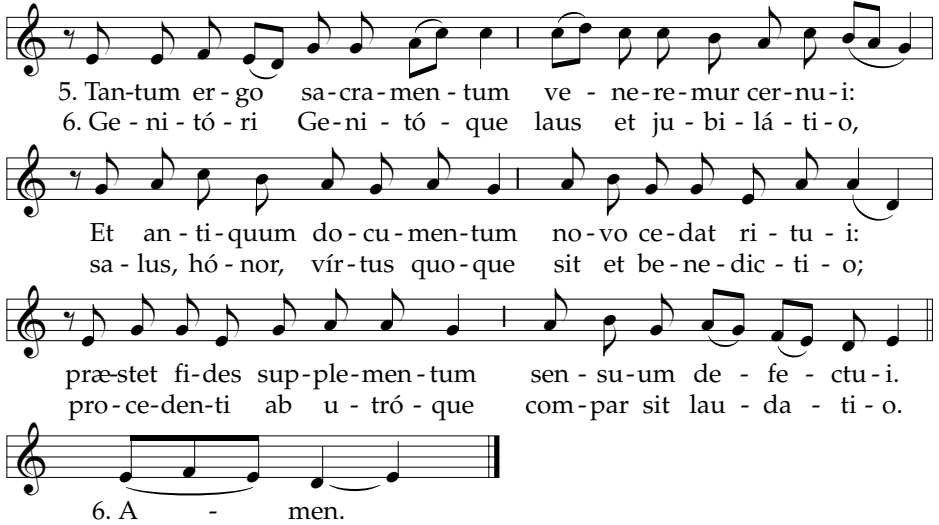


Tantum ergo

Gregoriano (sec.XII)



5. Tan-tum er-go sa-cra-men-tum ve-ne-re-mur cer-nu-i:
6. Ge-ni-tó-ri Ge-ni-tó-que laus et ju-bi-lá-ti-o,
Et an-ti-quum do-cu-men-tum no-vo ce-dat ri-tu-i:
sa-lus, hó-nor, vír-tus quo-que sit et be-ne-dic-ti-o;
præ-stet fi-des sup-ple-men-tum sen-su-um de-fe-ctu-i.
pro-ce-den-ti ab u-tró-que com-par sit lau-da-ti-o.
6. A - men.

1. Pange, lingua, gloriósi / córporis mystérium,
sanguínis-que pretiósí, / quem in mundi prétium
fructus ventris generósi / rex effúdit géntium.
2. Nobis datus, nobis natus / ex intácta Vírgine
et in mundo conversátus, / sparso verbi sémine,
sui moras incolátus / miro clausit órdine.
3. In supremae nocte coenae / recúbens cum frátribus,
observáta lege plene / cibis in legálibus,
cibum turbae duodénae / se dat suis mánibus.
4. Verbum caro panem verum / verbo carnem éfficit,
fitque sánquis Christi merum; / et, si sensus déficit,
ad firmándum cor sincérum / sola fides súfficit.
5. Tántum ergo sacraméntum / venerémur cérnuj:
et antíquum documéntum / nóvo cédat ritui:
præstet fides suppleméntum / sénsuum défectui.
6. Genitóri Genitóque / laus et jubilátio,
sálus. hónor, vírtus quoque / sit et benedictio;
procedénti ab utróque / cómpar sit laudátio. Amen.

As sílabas sublinhadas correspondem às sílabas desdobradas da melodia.